

Savaşların Ortasında Barışı Haykıralım!

Savaş üzerine yazılan onca kitap, şiir, türkü varken savaşı kazanmak için geliştirilen yığınla strateji, formül ve teori arasında barış diye haykırabilmek cesaret işidir. Gücünü silahtan değil; fikirlerinden alanlar tarihte iz bırakacaktır. Silahların gölgesinde büyüyenler olarak bizlerin barış üzerine düşünmeye ve onu yaşamaya ihtiyacımız var. Barışı unutursak eğer özgürlük, eşitlik ve demokrasi kavramları her zaman eksik olacaktır. Hep savaşta bir taraf olmakla kurulan cümleler bizi yeni bir geleceğe taşımayacak. Çünkü barışın kazanıp kaybedeni olamaz; barış bütün dillerin, kültürlerin, halkların ve inançların birlikte yaşamayı öğrenme sürecidir. Hepimizin hem öğrenci ve hem de öğretmen olmayı aynı anda başarabildiği noktada barışın tarihi yazılır.

Savaşlarla çizilen sınırlar bugün yeni savaşların doğmasına neden oluyor. Ortadoğu'da acının ve zulmün ortasında yaşayan halklar bugün özellikle Filistin, Irak ve Suriye'de kör bir vahşetin ortasında yaşam mücadelesi vermektedir. Yanı başımızda IŞİD çeteleri tarafından soykırıma uğratılmak istenen Rojava'lılar, Araplar, Türkmenler ve Ezidiler'in yaşadıklarına seyirci kalındığı sürece bu topraklar ölüm kismaya devam edecektir.

İslam'ı maske olarak kullanan IŞİD çeteleri bugün kadın, çocuk, yaşlı veya hasta demeden büyük bir katliam yapmaktadır. Savaştan kaçarak Türkiye'ye sığınanlar ise savaşın farklı bir boyutuyla karşılaşmaktadır. Beslenme ve barınma ihtiyaçlarını karşılayamayan sığınmacılar, ucuz işgücü olarak değerlendirilmekte; kadınlar ve çocuklar satılmaktadır. IŞİD'in silahlarla yaptığı kimliksizleştirme politikaları Türkiye'de temel ihtiyaçlarını karşılamaya mecbur bırakılmakla başarılmak istenmektedir. İnsanlığın doğum yeri olan Afrika'da Boko Haram adlı örgüt okula giden 200'ün üzerinde kız çocuğunu kaçırmakla türlü işkencelerde bulunmaktadır. Üzerinden aylar geçmesine rağmen hala evlerine dönmeyen kız çocuklarının şahsında insanlık tarihinin savaşla imtihanı hiçbir kazananın olmayacağı bir denkleme sürükleniyor.

Türkiye'nin savaş konusunda sabıkası bir hayli kabarıktır. 40 yıldır binlerce insanın ölümüne neden olan savaşı bitirme noktasında devletin takındığı tutum ortada. Kürt halkının taleplerine kulak vermeyen, barışa giden yolların önemli aşamalarından biri olan müzakere sürecinin ilerlemesi için adım atmayan hükümet her zaman savaşı elinde ikinci bir koz olarak tutmaktadır. Barışı gerçekleştirmek için yapılacak onca iş, atılacak yığınla adım varken savaşın yaşattığı travmalardan medet umulmaktadır. Savaşı kışkırtan duygular hep canlı tutulmakta, savaşın yarattığı yaraları sarmak bir yana daha fazla kan akıtılmaktadır. Her yerde artan şiddet, zorbalık, taciz ve tecavüzler savaşların doğrudan sonucudur.

Ancak barışla birlikte;

- **Özgür, eşit ve demokratik bir toplumda yaşayabiliriz.**
- **Kadınların ekonomik, sosyal, politik ve toplumsal hayata eşit katılımını sağlayabiliriz.**
- **Çocukların haklarına saygılı olabiliriz.**
- **Adil bölüşüm ilişkilerini tesis edebilir, emekçilerin insan onuruna yakışır şekilde çalışmaları ve yaşamaları için savaşa değil; eğitime, sağlığa ve geleceğimize bütçe ayırabiliriz.**
- **Vergilerimizle gaz bombaları, ilaçlı sular, mermiler, bombalar alınmaz; beslenme ve barınma gibi temel ihtiyaçlarımız ücretsiz şekilde sağlanabilir.**

Savaşa karşı barışı savunma cesaretini gösterdiğimiz anda silah tüccarlarının çıkarlarına karşı yaşamın değerini ortaya çıkarabiliriz. Savaşa bağlı yerinden edilen halkların göç yollarında yaşadıkları zulmü ortadan kaldırabiliriz. Savaşa karşı barışın tarafı olursak hakikatlerle yüzleşebilir, geçmişte yapılan hataların tekrarlanmaması için adım atabiliriz. Militarizmin ve şiddetin yaşamımızı kuşatan egemenliğine karşı barışla yaşamlarımızı şekillendirebiliriz.

Barışı savunmak insanın insan gibi yaşamasını savunmaktır. Barışı savunmak umudumuzu bilincimizle besleyerek savaşa karşı mücadeleyi yükseltmektir. Eğitim Sen olarak şimdiye dek olduğu gibi barışı savunmaya devam edeceğiz.

**Bijî Aşitî !
Yaşasın Barış !**

EĞİTİM SEN

